

Załącznik nr 1

Ważniejsze paragrafy i artykuły z ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki Dz. U. 2003 Nr 65 poz. 595.

Zgodnie z Art. 5.1. Rozdziału 2, stopnie doktora i doktora habilitowanego są nadawane w jednostkach organizacyjnych, które posiadają uprawnienie do ich nadawania.

Uprawnienie, o którym mowa w ust. 1, nadaje Centralna Komisja na wniosek jednostki organizacyjnej, biorąc pod uwagę poziom działalności naukowej lub artystycznej jednostki oraz liczbę zatrudnionych w niej osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego określoną w art. 6. W odniesieniu do jednostek organizacyjnych szkół wyższych Centralna Komisja nadaje to uprawnienie po zasięgnięciu opinii Rady Głównej Szkolnictwa Wyższego, wyrażonej w terminie trzech miesięcy od dnia otrzymania przez Radę wniosku o wyrażenie opinii.

Zgodnie z Art. 6.1 Rozdziału 2, uprawnienie do nadawania stopnia doktora może otrzymać jednostka organizacyjna, która zatrudnia w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej osiem osób posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego, reprezentujących dziedzinę nauki lub dziedzinę sztuki, w zakresie której jednostka organizacyjna ma otrzymać uprawnienie. Uprawnienie do nadawania stopnia doktora może obejmować tylko te dyscypliny naukowe, które w dane jednostce są reprezentowane przez co najmniej pięć osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł profesora lub stopień doktora habilitowanego.

Zgodnie z Art. 11 Rozdziału 2 stopień doktora jest nadawany w drodze przewodu wszczętego na wniosek osoby ubiegającej się o nadanie stopnia.

Zgodnie z Art. 12 Rozdziału 2 stopień doktora nadaje się osobie, która:

- posiada tytuł zawodowy magistra, magistra inżyniera, lekarza lub inny równorzędny;
- zdała egzaminy doktorskie w zakresie określonym przez radę jednostki organizacyjnej;
- przedstawiła i obroniła rozprawę doktorską.

Egzaminy doktorskie są przeprowadzane w zakresie:

- dyscypliny podstawowej odpowiadającej tematowi rozprawy doktorskiej;
- dyscypliny dodatkowej;
- języka obcego nowożytnego.

Zgodnie z Art. 13 Rozdziału 2 rozprawa doktorska, przygotowywana pod opieką promotora, powinna stanowić oryginalne rozwiązanie problemu naukowego lub artystycznego oraz wykazywać ogólną wiedzę teoretyczną kandydata w danej dyscyplinie naukowej lub artystycznej, a także umiejętność samodzielnego prowadzenia pracy naukowej lub artystycznej.

Zgodnie z Art. 14 Rozdziału 2 Czynności przewodu doktorskiego kończą się uchwałami rady jednostki organizacyjnej

w przedmiocie:

- 1) wszczęcia przewodu doktorskiego i wyznaczenia promotora;
- 2) wyznaczenia recenzentów;
- 3) przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony;
- 4) przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej;
- 5) nadania stopnia doktora.

3. Nieprzyjęta rozprawa doktorska nie może być podstawą do ubiegania się o nadanie stopnia doktora w innych jednostkach organizacyjnych.

Zgodnie z Art. 20 Rozdziału 2 Uchwały, o których mowa w art. 14 ust. 2 i art. 18 ust. 2, są podejmowane w głosowaniu tajnym i zapadają bezwzględną większością oddanych głosów przy obecności co najmniej połowy ogólnej liczby osób uprawnionych do głosowania.

Do głosowania, o którym mowa w ust. 1, w przewodach o nadanie stopnia naukowego doktora i doktora habilitowanego są uprawnieni członkowie rady właściwej jednostki organizacyjnej posiadający tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego.

Uprawnienie, o którym mowa w ust. 2, przysługuje ponadto osobom wymienionym w art. 10 oraz recenzentom, a w czynnościach przewodu doktorskiego także promotorowi rozprawy doktorskiej.